

νάνδρες τρόσχημα. οὐ τὸ τρὸς ἀτανάξινετὸν, ἐπίταν ἀργόν. τὸ δὲ ἐμπλήκτως ὁξὺ, ἀνδρὸς μοίρᾳ τροστετέθη. ἀσφάλεια δέ τὸ ἐπιβελεύσαθαι, ἀτοτροπῆς, τρόφασις εἰλιγος. οὐδὲ μὲν χαλεπαίνων, πινδὸς ἀεὶ, οὐδὲ ἀντιλέγων αὐτῷ, ὑποντος ἐπιβελεύσας δέ τις τυχῶν, ξύνετος, οὐδὲνον σας, ἔτι δειγότερος. τροβελεύσας δὲ ὅτας μηδὲν αὐτῶν δεῖσθαι, τῆς τε ἐταιρίας διαλυτῆς, οὐ τὸς ἐναντίους ἐκπειναληγμένος. ἀτλῶς δὲ, οὐ φθάσας τὸν μέλλοντα κακόν τι δρᾶν, ἐπικνεῖτο, οὐδὲ ἐπικελεύσας τὸν μὴ διανούμενον. οὐ μὴν οὐ τὸ ξυγγενὲς τῷ ἐταιρικῷ ἀλλοτριώτερον ἐγένετο, διὰ τὸ ἐτοιμότερον εἶναι ἀπροφασίσως τολμᾶν. ἐγχρηματὰ τῶν κειμένων νόμων ὥφελείς αἱ τοιαῦται ξύνοδοι, ἀλλὰ παρὰ τὸς καθεσῶτας πλεονεξία. οὐ τὰς ἐσσφᾶς αὐτὸς πίσεις ἢ τῷ θείῳ ίδμῳ μᾶλλον ἐκρατούντο, η τῷ κοινῇ τι παρανομῆσαι. τά τε ἀπὸ τῶν ἐντιων καλῶς λεγόμενα ἐνεδέχοντο ἐργων φυλακῆ εἰ πρό-

χοι-

δυνε πρὸς τὰ ἔργα, προρηθεὶς τῷ πρὸς τὸ μέλλον ξυμφέροντος, δειλίας προσσχήματι τέτο πειεῖν ὑπωπτεύετο. οὐ δὲ μετριούργοσύνη χρώμενος πρόστι, ίνα τῆς ἐστός Φυχῆς τὸ δειλὸν προκαλύψῃ, τῷ πειεῖν ἐνομίζετο. οὐδὲν μετὰ ξυθέσεως ἐπὶ πᾶν ἔργον φερόμενος, ἀργοκήνητος εἶναι εἰς τέτο ἀλέγετο, οὐ δὲ μετὰ μανίας ὁξέως πρόστι κινύμενος, ἐν ποτὶς ἀνδρεῖος οὐ γενναῖοις ἀνδράσιν ἐτάττετο. (2) ἀσφάλεια δὲ τὸ ἐπιβελεύσαθαι, ἀποτεκοπῆς πρόφασις εὐλογος] τὸ μὲν ἐπιβελεύσαθαι ἀντὶ τοῦ, Α' κριβῶς βελεύσαθαι εἴληπται, επίτασι, ἐμοὶ δοκεῖ, τῆς Ε' πι σημανίσης. περὶ δὲ τῆς εὐθείας Α' σφάλεια τι οὐ φῶμεν; η γραπτίον Α' σφαλεῖα, ἐπ' ἀσφαλεῖα, ἀσφαλῶς. εἰδὲ οὖ, οὐ ηδει ἀναγγώσεον, μικρὸν τὰ ὄνόματα διακόπτοντας προφορᾷ ἀπ' ἀληγλων. οὐ συμπληρέμενον ἔτως ἀν ἔχοι· ναι ἀσφάλεια (θιδόμενον τέτο) τὸ ἀκριβῶς βελεύσαθαι, ἀλλὰ τῷ ποτεροπῆς ἀπὸ τῶν ἔργων πρόφασις εὐλογος ἐνομίζετο. οὐδὲν χαλεπαίνων κατὰ τῶν ἀδιων πινδὸς ἐδόκει τῇ πόλει, οὐ δὲ ἀντιλέ-

αγων

κινησίαν γοὸς καὶ μερότητα σοχαζόμενοι, τὴν δὲ μετὰ μανίας ὁξύτητα, ἀνδρὸς ἀρετὴν γενναῖς νομίζοντες· εἰδέτις ἐπ' ἀκριβὲς ἐσκέπτετο πρὸς ἀσφάλειαν, ὑπωπτεύετο, ὅτι ζητεῖ πρόσφασιν νὰ ἀποφύγῃ τὸ μελετέμενον ἐπιχείρημα· καὶ ἐ μὲν ὅργιζόμενος, πισὸς ἐνομίζετο, ὃ δὲ ἀντιλέγων αὐτῷ, ἐφάνετο ἡ πιπτῆς εἰς τὴν πόλιν· καὶ ἀντὶς ἐπιβλεύων τὸν ἔχθρον του ἐπετύχανε τὴν σκόπε, ἐλέγετο εὐφυῆς· καὶ τάλιν ἀντρῶν θάνετο ἄλλου ἐπιβλεύοντα, ἐνφυέσερος· ἀντὶς ὅμως προερρόντις νὰ ἀποφύγῃ ἐκάτερα, ἐνομίζετο προδότης τῶν φίλων, καὶ δειλὸς ὡς πρὸς τὴν ἐναντίαν φατρίαν· καὶ ἐν τῷ λόγῳ ἐπάνειτο ἐκεῖνος, ὅστις ἐπρόφερεν γὰρ κακοποίητην τὸν ἐπιβλεύοντα αὐτὸν ὄμοιώς, καὶ ὃ ἄλλον παρακαλεῖ εἰς τὸ κακοποίετον, ἐν τῷ δὲν ἐπέρασε τέτοιο ἀπὸ τὴν ἰδέαν ἐκείνην· ὃ δὲ συγγενὸς ἦτοι ἀλλοτριώτερος ἀπὸ τὰς εασιώτας, μὲν πρόφασιν, ὅτι ὁ ὄμόφρων συσαιώτης χωρὶς τινὰ πρόφασιν τολμᾷ περισσότερον εἰς τὰς κινδύνους διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς φίλης· ἐπειδὴ αὐτοὶ οἱ σύνδεσμοι τῶν τοιέτων ἐταίρων, δὲν ἐγίνοντο εἰς τὸν γὰρ ὀφελῶντα κατὰ τὰς γόμις, ἀλλὰ διὰ πλεονεξίαν ἐναντίου τῶν γόμιων. πισῶς δὲ συνεπολιτεύοντο πρὸς ἀλλήλους, ὥχι διὰ τὰς εἰς θέου ὅρκους, ἀλλὰ διὰ τὰς παρανομίας, τὰς ἀποίας συνέπραττουν. καὶ πολλάκις μὲν ἐδέχοντο καὶ τὰ καλῶς ὑπὸ τῆς ἐκαντίας φατρίας λεγόμενα, ἀλλ' ἥχι μὲν εἰλικρινῆ θέλησιν τῆς ψυχῆς των, ἀλλὰ διὰ νὰ προφυλαχθῶσιν ἀπὸ τὰ ἔργα ἐκείνων, ἐὰν ποτὲ φθάσωσιν εἰς βαθὺν δυνάμεως μείζους· καὶ ἐπροτιμῶσαν νὰ πάσχωσι, καὶ γὰρ ἐπιφέρωσι τὴν ἐκδίκησιν ἐπειτα, παρὰ γὰρ μὴ τάθωσι τι τακτέλως ἐξ αρχῆς. οἱ δὲ ὄρκοι, διὰ τῶν διελλάττοντο πρὸς ἀλλήλους, πρὸς τὸ παρὸν εἶχον δύναμιν, ἐν ὅσῳ ἐκάτερος· τῶν ἀντιμαχομένων μήτε τῇ εἰστε δυνάμει ἐπίσενε, μήτε ἄλλοθέν ποθεν ἥλπιζε. μετὰ ταῦτα δὲ, εἴτις αὐτῶν ἐτολμᾶσε μόνον, καὶ ἐβλεπε τὸν ἄλλον ἀρίλακτον, μὲν περισσοτέ-